

Protocolul de la Kyoto va continua și pentru următorii 8 ani, au decis sâmbătă, 8 decembrie, la Doha delegații celor peste 190 de țări prezente la Conferința Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice (COP 18). Începută pe 26 noiembrie și finalizată în a doua săptămână cu un segment de negocieri la nivel înalt, conferința a reușit să-și atingă unul din obiectivele cheie.

România, care a participat la toate cele 13 zile de negocieri prelungite din capitala Qatarului, va avea în anul 2013 un membru supleant în Comitetul de Supervizare al mecanismului Joint Implementation (JI), aflat sub Protocolul de la Kyoto.

Continuarea Protocolului de la Kyoto (KP) va permite implementarea și urmărirea unui set de angajamente consistente ale statelor Părți semnatare, vizând în primul rând reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (GES). Succesul de la Doha a fost parțial umbrat de deciziile Rusiei, Japoniei și Noii Zeelande de a nu-și mai asuma angajamente obligatorii de reducere a emisiilor sub KP. Pe de altă parte, Canada s-a retras din Protocol, la Durban, cu un an în urmă.

Uniunea Europeană a reușit să obțină, pe parcursul a două săptămâni de negocieri intense, ca durata Protocolului în a doua perioadă de angajament (CP2) să fie de 8 ani, și a reconfirmat angajamentul de reducere propriu de 20% față de nivelul emisiilor GES înregistrate în 1990. În acest fel, durata CP2 și angajamentul Uniunii sub Protocol se pliază pe calendarul de implementare și pe obiectivele din pachetul legislativ Energie – Schimbări Climatice al UE. În plus, a fost negociată și agreată o soluție pentru reportarea surplusului de Unități ale Cantității Atribuite (AAU). Surplusul de AAU al țărilor care au redus emisiile GES mai mult decât se angajaseră a fost reportat integral pentru perioada 2013 – 2020. Acest surplus va putea fi folosit atât pentru conformare internă, cât și pentru comercializare.

Amendamentul la Protocolul de la Kyoto stabilește și soluția preventivă pentru ca acest surplus să nu afecteze integritatea de mediu: limitarea, în perioada 2013 – 2020, a cantității de AAU pe care țările puternic emitente (posibili cumpărători) au dreptul să o achiziționeze de la țări care dețin un surplus de AAU reportat din perioada 2008 – 2012.

În aceeași linie, angajamentul privind prezervarea integrității de mediu a fost întărit printr-un set de declarații politice incluzând Australia, Japonia, Liechtenstein, Monaco, Norvegia și

B-dul Libertății nr. 12, Sector 5, București Tel: 004/021.316.61.38, Fax: 004/021.316.61.38
www.mmediu.ro

2

Elveția, care se angajează să nu achiziționeze AAU reportate din prima perioadă de angajament sub

Protocol (2008-2012), pentru a le folosi în cea de-a doua perioadă (2013 – 2020).

Și Uniunea Europeană a inclus în Decizia de la Doha o declarație politică. Aceasta subliniază că pachetul legislativ Energie – Schimbări Climatice, prin care UE implementează propriile măsuri de reducere a emisiilor GES, nu permite folosirea surplusului de AAU din 2008 - 2012 pentru atingerea obiectivelor sub KP din perioada 2013 - 2020.

Amendamentul la Protocolul de la Kyoto instituie și un mecanism pentru creșterea ambiției în ce privește țintele de reducere a emisiilor GES. Documentul prevede că, până în 30 aprilie 2014,

Părțile au posibilitatea să anunțe oficial noi obiective de reducere a emisiilor, care trebuie să fie mai

ambicioase decât cele asumate la Doha pentru CP2.

Pentru România, rezultatele Conferinței de la Doha se înscriu în limita mandatului asumat și permit continuarea politicilor flexibile destinate propriilor politici climatice și atingerii obiectivelor asumate la nivel european și global. Deciziile luate la COP 18 vor permite continuitatea mecanismelor de piață, inclusiv a celor în care țara noastră este participant activ - mecanismul Implementare în comun (JI) și tranzacțiile cu Unități ale Cantității Atribuite (AAU). Este de reținut că unul dintre reprezentanții României la COP 18 a fost ales ca membru supleant în Comitetul de

Supervizare al mecanismului JI. Modul în care se va asigura continuitatea mecanismului JI va fi detaliat sub aspect tehnic și legal pe parcursul anului 2013 și, posibil, în anul 2014.

Amendamentul la Protocolul de la Kyoto urmează a fi ratificat de țările semnatare. Până la momentul intrării depline în vigoare a prevederilor pentru CP2, deciziile luate la Doha vor asigura

funcționarea fără întrerupere, în baza unor soluții tranzitorii, a întregului sistem Kyoto – monitorizarea, verificarea și raportarea în domeniul reducerii emisiilor GES, dar și mecanismele de

pieță sub KP.

Conferința Părților de la Doha a finalizat, astfel, negocierile sub două platforme majore: AWG-KP, privind Protocolul de la Kyoto (stabilită în anul 2006) și AWG-LCA (stabilită în anul 2008), gestionând Convenția UN privind schimbările climatice (UNFCCC); această din urmă platformă a negociat responsabilitățile țărilor care nu asumă angajamente obligatorii sub Protocol.

Pe de altă parte, s-a înregistrat un progres modest în negocierile sub Platforma Durban (ADP), care pregătește viitorul acord global post-Kyoto (2020), cu angajamente obligatorii pentru

toate statele Părți la Convenție. Nu s-a reușit stabilirea unui program cu obiective clare și cu un calendar definit pentru anul 2013, în special ca urmare a opoziției unora dintre economiile emergente.

S-a convenit în schimb intensificarea lucrului sub Platforma Durban în anul 2013, cu scopul stabilirii unui program de lucru detaliat pentru anul 2014. ADP va pregăti un text consolidat destinat

negocierii la nivel înalt și îl va fi pune la dispoziția celor 195 de State Părți la Convenție cel târziu

în luna mai 2015.

În plus, secretarul general al ONU, Ban Ki-moon a anunțat că acestui subiect îi va fi dedicată și o reuniune a liderilor globali, în cursul anului 2014.

** sursa - MIN. MED.